

Αντικείμενο

Αίτηση αναίρεσως κατά της διατάξεως του Γενικού Δικαστηρίου (πέμπτο τμήμα), της 9ης Ιανουαρίου 2012, T-407/09, Neubrandenburger Wohnungsgesellschaft κατά Επιτροπής, με την οποία το Γενικό Δικαστήριο απέρριψε ως απαράδεκτη την προσφυγή της νυν ανααιρεσείουσας με αίτημα, αφενός, την ακύρωση της απόφασης της Επιτροπής που, κατά την νυν ανααιρεσείουσα, περιέχεται στην επιστολή της 29ης Ιουλίου 2009, με την οποία κρίθηκε ότι ορισμένες συμβάσεις, που σύναινε η ανααιρεσείουσα και αφορούν την πώληση κατοικιών στο πλαίσιο της ιδιωτικοποίησης δημοσίων κατοικιών στο Neubrandenburg, δεν εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής του άρθρου 87, παράγραφος 1, ΕΚ και, αφετέρου, τη διαπίστωση της παραλείψεως της Επιτροπής, κατά την έννοια του άρθρου 232 ΕΚ, καθόσον δεν έλαβε θέση επί των εν λόγω συμβάσεων βάσει του άρθρου 4 του κανονισμού (ΕΚ) 659/1999 του Συμβουλίου, της 22ας Μαρτίου 1999, για τη θέσπιση λεπτομερών κανόνων εφαρμογής του άρθρου (88 ΕΚ) (ΕΕ L 83, σ. 1) — Παράβαση των άρθρων 263, τέταρτο εδάφιο, και 265 ΣΛΕΕ, και προσβολή του δικαιώματος αποτελεσματικής ένδικης προστασίας — Ανεπαρκής αιτιολόγηση της διατάξεως του Γενικού Δικαστηρίου

Διατακτικό

Το Δικαστήριο διατάσσει:

- 1) Παρέλκει η έκδοση απόφασης επί της αιτήσεως αναίρεσως.
- 2) Η Neubrandenburger Wohnungsgesellschaft mbH, η Ευρωπαϊκή Επιτροπή, η Bavaria Immobilien Beteiligungsgesellschaft mbH & Co. Objekte Neubrandenburg KG και η Bavaria Immobilien Trading GmbH & Co. Immobilien Leasing Objekt Neubrandenburg KG φέρουν εκάστη τα έξοδά της.

(¹) ΕΕ C 138 της 12.5.2012.

Διάταξη του Δικαστηρίου (ένατο τμήμα) της 21ης Φεβρουαρίου 2013 [αίτηση του Tribunal de première instance de Bruxelles (Βέλγιο) για την έκδοση προδικαστικής απόφασης] — Isera & Scaldis Sugar SA, Philippe Bedoret and Co SPRL, Jean Rigot, Mathieu Vrancken κατά Bureau d'intervention et de restitution belge (BIRB)

(Υπόθεση C-154/12) (¹)

[Άρθρο 99 του Κανονισμού Διαδικασίας — Γεωργία — Κοινή οργάνωση αγορών — Ζάχαρη — Κανονισμός (ΕΚ) 318/2006 — Άρθρο 16 — Κανονισμός (ΕΚ) 1234/2007 — Άρθρο 51 — Επιβολή τέλους στην παραγωγή — Κύρος — Έλλειψη νομικής βάσεως — Έλλειψη σαφούς και μη διφορούμενης αιτιολογίας — Παραβίαση της αρχής της απαγορεύσεως των διακρίσεων — Παραβίαση της αρχής της αναλογικότητας]

(2013/C 108/19)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunal de première instance de Bruxelles

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Isera & Scaldis Sugar SA, Philippe Bedoret και Co SPRL, Jean Rigot, Mathieu Vrancken

κατά

Bureau d'intervention et de restitution belge (BIRB)

Έτερος διάδικος στη διαδικασία: Joseph Cockx κ.λπ.

Αντικείμενο

Αίτηση προδικαστικής απόφασης — Tribunal de première instance de Bruxelles — Κύρος του άρθρου 16 του κανονισμού (ΕΚ) 318/2006 του Συμβουλίου, της 20ής Φεβρουαρίου 2006, για την κοινή οργάνωση των αγορών στον τομέα της ζάχαρης (ΕΕ L 58, σ. 1) — Ερμηνεία των άρθρων 37, παράγραφος 2, ΕΚ και 253 ΕΚ — Επιβολή τέλους στον τομέα παραγωγής ζάχαρης/ζαχαροτεύτων — Έλλειψη νόμιμης βάσεως — Έλλειψη σαφούς και μη διφορούμενης αιτιολογίας — Δυσμενής διάκριση σε σχέση με τους λοιπούς τομείς παραγωγής, καθώς και σε σχέση με τους λοιπούς τομείς γεωργικούς ή μη — Παραβίαση της αρχής της αναλογικότητας

Διατακτικό

Από την εξέταση του προδικαστικού ερωτήματος δεν προέκυψε κανένα στοιχείο ικανό να θίξει το κύρος των άρθρων 16 του κανονισμού (ΕΚ) 318/2006 του Συμβουλίου, της 20ής Φεβρουαρίου 2006, για την κοινή οργάνωση των αγορών στον τομέα της ζάχαρης, και 51 του κανονισμού (ΕΚ) 1234/2007 του Συμβουλίου, της 22ας Οκτωβρίου 2007, για τη θέσπιση κοινής οργάνωσης των γεωργικών αγορών και ειδικών διατάξεων για ορισμένα γεωργικά προϊόντα (Ενιαίος κανονισμός ΚΟΑ).

(¹) ΕΕ C 174 της 16.6.2012.

Διάταξη του Δικαστηρίου της 17ης Ιανουαρίου 2013 — Verenigde Douaneagenten BV κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής

(Υπόθεση C-173/12) (¹)

(Αίτηση αναίρεσης — Άρθρο 220, παράγραφος 2, του τελωνειακού κώδικα — Εκ των υστέρων εισπραξη εισαγωγικών δασμών — Ανακριβής έκθεση των γεγονότων — Εισαγωγές ακατέργαστης ζάχαρης ζαχαροκαλάμου)

(2013/C 108/20)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Διάδικοι

Αναηρεσίων: Verenigde Douaneagenten BV (εκπρόσωπος: S. Moolenaar, advocaat)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: B. Burggraaf και L. Kerpenne)

Αντικείμενο

Αίτηση αναίρεσης κατά της απόφασης που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (έβδομο τμήμα) στις 10 Φεβρουαρίου 2012 στην υπόθεση T-32/11, Verenigde Douaneagenten κατά Επιτροπής, με την οποία το Γενικό Δικαστήριο απέρριψε εν μέρει την προσφυγή ακυρώσεως κατά της απόφασης C(2010) 6754 τελικό της Επιτροπής, της 1ης Οκτωβρίου 2010, με την οποία το θεσμικό αυτό όργανο διαπίστωσε, αφενός, ότι είναι δικαιολογημένη η εκ των υστέρων βεβαίωση εισαγωγικών δασμών και, αφετέρου, ότι δεν είναι δικαιολογημένη η διαγραφή των δασμών αυτών σε συγκεκριμένη περίπτωση (REC 02/09)

Διατακτικό

Το Δικαστήριο διατάσσει:

- 1) Απορρίπτει την αίτηση αναίρεσης.
- 2) Καταδικάζει την Verenigde Douaneagenten BV στα δικαστικά έξοδα.

(¹) EE C 184 της 23.6.2012.

Διάταξη του Δικαστηρίου (έκτο τμήμα) της 21ης Φεβρουαρίου 2013 [αίτηση του Juzgado de lo Social de Benidorm (Ισπανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Concepción Maestre García κατά Centros Comerciales Carrefour SA

(Υπόθεση C-194/12) (¹)

(Άρθρο 99 του Κανονισμού Διαδικασίας — Οδηγία 2003/88/ΕΚ — Οργάνωση του χρόνου εργασίας — Δικαίωμα ετήσιας άδειας μετ' αποδοχών — Ετήσια άδεια καθορισθείσα από την επιχείρηση συμπίπτουσα χρονικώς με αναρρωτική άδεια — Δικαίωμα λήψεως της ετήσιας άδειας σε άλλη χρονική περίοδο — Χρηματική αποζημίωση για την ετήσια άδεια μετ' αποδοχών της οποίας δεν έγινε χρήση)

(2013/C 108/21)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Αιτούν δικαστήριο

Juzgado de lo Social de Benidorm

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Concepción Maestre García

κατά

Centros Comerciales Carrefour SA

Αντικείμενο

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως — Juzgado de lo Social de Benidorm — Ερμηνεία του άρθρου 7, παράγραφος 1, της οδηγίας

2003/88/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 4ης Νοεμβρίου 2003, σχετικά με ορισμένα στοιχεία της οργάνωσης του χρόνου εργασίας (EE L 299, σ. 9) — Δικαίωμα ετήσιας άδειας μετ' αποδοχών — Εργαζόμενος ο οποίος περιέρχεται σε αναρρωτική άδεια κατά τη διάρκεια της καθορισμένης από την επιχείρηση περιόδου ετήσιας άδειας — Δικαίωμα του εργαζομένου να λάβει την άδεια σε άλλη χρονική περίοδο

Διατακτικό

1) Το άρθρο 7, παράγραφος 1, της οδηγίας 2003/88/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 4ης Νοεμβρίου 2003, σχετικά με ορισμένα στοιχεία της οργάνωσης του χρόνου εργασίας, έχει την έννοια ότι αντιβαίνει προς αυτό ερμηνεία εθνικής κανονιστικής ρυθμίσεως σύμφωνα με την οποία εργαζόμενος ευρισκόμενος σε αναρρωτική άδεια κατά την περίοδο ετήσιας άδειας, η οποία είναι προκαθορισμένη στον προγραμματισμό αδειών της επιχείρησης όπου εργάζεται, δεν έχει το δικαίωμα, μετά το πέρας της αναρρωτικής του άδειας, να λάβει την ετήσια αδειά του σε άλλη περίοδο πλην της αρχικώς καθορισθείσας, ενδεχομένως εκτός της αντιστοιχίας περιόδου αναφοράς, για υπηρεσιακούς ή οργανωτικούς λόγους της επιχείρησης.

2) Το άρθρο 7 της οδηγίας 2003/88 έχει την έννοια ότι αντιβαίνει προς αυτό ερμηνεία εθνικής κανονιστικής ρυθμίσεως σύμφωνα με την οποία παρέχεται η δυνατότητα, κατά τη διάρκεια της συμβάσεως εργασίας, να αντικαθίσταται με χρηματική αποζημίωση η περίοδος ετήσιας άδειας την οποία δεν έλαβε ο εργαζόμενος λόγω ανικανότητας προς εργασία.

(¹) EE C 227 της 28.7.2012.

Αναίρεση που άσκησε στις 7 Ιουνίου 2012 ο Petrus Kerstens κατά της διατάξεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (ανααιρετικό τμήμα) στις 23 Μαρτίου 2012 στην υπόθεση T-498/09 P-DEP, Petrus Kerstens κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής

(Υπόθεση C-304/12 P)

(2013/C 108/22)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Αναρρεσείων: Petrus Kerstens (εκπρόσωπος: C. Mourato, avocat)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Με διάταξη της 7ης Φεβρουαρίου 2013, το Δικαστήριο (έβδομο τμήμα) απέρριψε την αίτηση αναίρεσης και καταδίκασε τον P. Kerstens στα δικαστικά έξοδά του.